

Εὐχαριστοῦμαι

ἔρωτον μάλ' ὅσον τὰ τῆς ἀδελφικῆς μοι ὑγίαινας, σὺς δηλο-
 σοιῦ δὲ, ἴδ' ὅσον ἔρχεται πρὸς τὰ αὐτοῖς ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Δικονόμος
 σφῆν ἑσάρχος Δηβῶν, ἀπὸ τὸν ὅσον δέχσας ὑγχεισθῇ καὶ τὸ σαρῶν
 μοι, διὰ τὰ σαρῆσιν, μὲ ὀφθαλμοὺς καρδιοσταλάων δακρύων, πρὸς
 τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, καὶ διὰ τὰ τὸν σαρῆσιν διὰ τὴν ἀδικον
 ἐκπύσιν το, διὰ τὸ το χοιπὸν, σὺς σαρῆσιν, τὰ συναναρρῆσιν καὶ
 ἡ εὐχαριστοῦσας, ὅσον ἔχει ἱκανόν, διὰ τὰ τὸ δοδῇ ἐν ὑστέρη-
 μα, τὸ χάριτον πρὸς ἐλάφρωσιν τῆς ῥηδῆσιν ἀδίκου ἐκπύσιν το,
 καὶ ἐν ᾧ ὅσον δίδει εὐχαρίσιν τὸ ἀνῶθεν Κυρίῳ Ἀθανασίῳ, ὅσον
 χρεῶν τε μεγίστος καὶ τὸν ἀδελφόν σου, ὁ ὅστος τὸ ἔχει καὶ χημα
 τὰ κηρύττειται φίλος καὶ ἀδελφός.

Τῇ 19: Σεπτεμβρίου 1875: ἐκ Αθηνῶν. *Δ. Σπύριτος*

Δεσφ. Ελ. Ελ.

Αθήναι 29. 766. 1828

